

RIJEČ UREDNIKA

Poštovani čitatelji i suradnici, ovaj svezak u cijelosti posvećujemo prof. dr. sc. Milanu Poliću, osnivaču i dugogodišnjem glavnom uredniku *Metodičkih ogleđa*.

Profesor Polić (1946–2015) ostavio je dubokoga traga u mnogim područjima filozofije i odgojnih znanosti, podučavao generacije učenika i studenata, objavio brojne knjige i znanstvene radove te bio angažiran i oko aktualnih društvenih pitanja. Stranice časopisa kojeg je pokrenuo i dugi niz godina uspješno vodio pravo su mjesto za odavanje počasti ovome iznimnome autoru. Nakana Uredništva bila je potaknuti raspravu o temama kojima se profesor Polić intenzivno bavio te prirediti svezak koji bi odražavao ono čemu je i on sam težio – otvarati nove teme, uvoditi nove poglede i ustrajno preispitivati one uvriježene, a sve u duhu argumentirane rasprave.

Ovim putem u ime Uredništva zahvaljujem svim autoricama i autorima na poslanim radovima za ovaj svezak. Okupljeni tekstovi obuhvaćaju tek dio tema iz područja interesa profesora Polića, no kritički duh i preispitivanje danog i zadanog prisutni su u svakom pojedinačnom radu u ovome tematu. Čovjek, svijet i odgoj, kao zasebni fenomeni te u njihovim složenim međuodnosima, neiscrpan su izvor promišljanja svakome kome je do promišljanja stalo. Prvi dio ovoga sveska tako obuhvaća znanstvene radove sabrane upravo pod naslovom »Čovjek–odgoj–svijet« kojeg posuđujemo od profesora Polića i njegove »male filozofijskoodgojne razložbe« (M. Polić, *Čovjek–odgoj–svijet*, Radionica Polić, Zagreb 2001.). Što zbog recenzijskog postupka koji za neke tekstove još nije dovršen, a što zbog ograničenog opsega sveska, ovdje donosimo samo dio zaprimljenih znanstvenih radova; u tome smislu zahvaljujem svim autoricama i autorima poslanih radova na razumijevanju.

Slijedi rubrika »Sjećanja« koja okuplja osobne osvrtne na život i djelo Milana Polića. Na kraju sveska nalazi se tekst naslovljen »Razložnost odgoja« kojeg je profesor Polić objavio u *Nastavničkom sputniku*. U ime Uredništva zahvaljujem Rajki Polić i Borisu Drandiću na dopuštenjima za njegovo ponovno objavljivanje. Uz sažet povijesni pregled ključnih autora iz područja filozofije odgoja, ovaj tekst donosi

i prepoznatljiv »polićevski rukopis« koji smireno, argumentacijski zaokruženo, nekako posve samorazumljivo i s dozom humora vodi čitatelja kroz temeljne pojmove, teze i prijepore u odgoju. Mišljenje mora ostati otvoreno pitanjima o svemu, pa i o sebi samome, piše Polić na jednome mjestu, pozivajući na razgovor, poticanje znatiželje i otpor okoštavanju misli, a s ciljem otvaranja prostora kritičkom mišljenju i stvaralaštvu. Osobno mi upravo taj ustrajan poziv i ohrabrenje na stvaralaštvo ostaje među najznačajnijim tragovima koje je profesor Polić ostavio u trajno naslijeđe. Znanost i filozofija, a pogotovo ona koja se bavi odgojem i njegovom budućnonosnom dimenzijom, čine se posve podesnim područjima za stvaralačku aktivnost. Stranice *Metodičkih ogleđa* zasigurno će joj uvijek biti otvorene.

Ivana Zagorac